Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

28 päivänä syyskuuta 2016 *

EMOTR:n tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä — Tuen vähentäminen ja tuen ulkopuolelle jättäminen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisen tapauksessa — Komission asiaa koskevien sisäisten suuntaviivojen mukaisesti määräämä kiinteämääräinen rahoitusoikaisu — Todistustaakka — Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteen II tulkinta

Asiassa T-437/14,

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään M. Holt ja J. Kraehling, avustajanaan barrister V. Wakefield,

kantajana,

jota tukee

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään M. Bulterman ja B. Koopman,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään K. Skelly ja D. Triantafyllou,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jolla vaaditaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 4.4.2014 tehdyn komission täytäntöönpanopäätöksen 2014/191/EU (EUVL 2014, L 104, s. 43) liitteessä olevien yhdeksän kohdan kumoamista siltä osin kuin ne koskevat päätöksen liitteeseen sisältyvää kohtaa 5 606 459,48 euron suuruisista rahoitusoikaisuista, joita sovellettiin Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan Skotlannissa varainhoitovuosina 2008, 2009 ja 2010 suorittamiin menoihin, koska nämä menot eivät olleet Euroopan unionin sääntöjenmukaisia,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Prek sekä tuomarit I. Labucka (esittelevä tuomari) ja V. Kreuschitz,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Spyropoulos,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 11.11.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Euroopan unionin neuvosto antoi 29.9.2003 yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (EUVL 2003, L 270, s. 1).

2 Mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädettiin, että ”suoria tukia saavan viljelijän [oli] noudatettava liitteessä III tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia”.

3 Mainitun asetuksen 4 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Liitteessä III tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset vahvistetaan yhteisön lainsäädännössä seuraavilla aloilla:

— kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys,

— ympäristö,

— eläinten hyvinvointi.

2. Liitteessä III tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan tämän asetuksen yhteydessä niiden ajoittain muutettavien toisintojen mukaisesti, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.”

4 Mainitun asetuksen 6 artiklassa, jonka otsikko oli ”Tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen”, säädettiin seuraavaa:

”1. Jos lakisääteisiä – – vaatimu[ksia] ei noudateta yksittäisestä viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, sinä kalenterivuonna, jona noudattamatta jättäminen tapahtuu, myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää vähennetään tai määrä perutaan 7 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti

– –”

5 Tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädettiin, että vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämisiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt säädetään ottamalla huomioon ”havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet”. Näissä kohdissa säädettiin muun muassa seuraavaa:

”2. Jos kyseessä on laiminlyönti, vähennysprosentti ei saa olla yli 5, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, se ei saa olla yli 15.

3. Jos kyseessä on tarkoituksellinen noudattamatta jättäminen, vähennysprosentin on pääsääntöisesti oltava vähintään 20, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

– –”

6 Liitettä III, jossa vahvistetaan lakisääteiset hoitovaatimukset, muutettiin lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta 17.12.2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 21/2004 (EUVL 2004, L 5, s. 8), jolla lisättiin siihen uusi numeroitu lakisääteinen hoitovaatimus 8 a, joka kuuluu seuraavasti:

”Asetus – – N:o 21/2004, – – 3, 4 ja 5 artikla”.

7 Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 73/2009 (EUVL 2009, L 30, s. 16) kumottiin ja korvattiin asetus N:o 1782/2003 1.1.2009 alkavin vaikutuksin (ks. 146 artiklan 1 kohta ja 149 artikla). Viimeksi mainittu asetus kumottiin yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1307/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608). Asetuksen 74 artiklan mukaan sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

8 Asetuksen N:o 73/2009 johdanto-osan kolmannen perustelukappaleen sanamuoto oli seuraava:

”Asetuksessa – – N:o 1782/2003 vahvistetaan periaate, jonka mukaan suoria tukia vähennetään tai evätään viljelijöiltä, jotka eivät noudata eräitä kansanterveyteen, eläinten ja kasvien terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia. Tämä täydentävien ehtojen järjestelmä on olennainen osa yhteisön suorien tukien järjestelmää, ja se olisi säilytettävä. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että eräät täydentävien ehtojen vaatimukset eivät liity riittävästi maataloustoimintaan tai maatalousmaahan taikka liittyvät enemmänkin kansallisiin viranomaisiin kuin viljelijöihin. Sen vuoksi täydentävien ehtojen soveltamisalaa on syytä mukauttaa.”

9 Asetuksen N:o 73/2009 4 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Suoria tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä II lueteltuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia – –”

10 Mainitun asetuksen 5 artiklassa, joka koski lakisääteisiä hoitovaatimuksia, säädettiin seuraavaa:

”1. Liitteessä II luetellut lakisääteiset hoitovaatimukset vahvistetaan yhteisön lainsäädännössä seuraavilla aloilla:

a) kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys,

b) ympäristö;

c) eläinten hyvinvointi.

2. Liitteessä II tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan niiden voimassa olevassa muodossa, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.”

11 Asetuksen N:o 73/2009 14 artiklassa vahvistettiin jäsenvaltioiden velvollisuus perustaa erityisesti täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen hallinnoimiseksi ja valvomiseksi yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä ja ylläpitää sitä.

12 Asetuksen N:o 73/2009 22 artiklassa velvoitettiin jäsenvaltiot tekemään tarkastuksia paikalla todetakseen, noudattivatko viljelijät täydentäviä ehtoja koskevia velvoitteitaan.

13 Kyseisen asetuksen 23 artiklassa säädettiin, että jos täydentäviä ehtoja koskevia vaatimuksia ei ollut noudatettu ja kyseinen noudattamatta jättäminen johtui suoraan tukihakemuksen jättäneen viljelijän toiminnasta tai laiminlyönnistä, ”viljelijälle myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää alennet[tii]n tai se evät[tii]n 24 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti ”.

14 Mainitun asetuksen 24 artiklassa säädettiin, että tuen vähentämistä tai epäämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt oli vahvistettava. Siinä täsmennettiin, että jos kyseessä oli laiminlyönti, vähennys ei saanut olla enempää kuin 5 prosenttia, ja jos kyseessä oli toistuva noudattamatta jättäminen, vähennys ei saanut olla enempää kuin 15 prosenttia. Jos kyseessä oli tarkoituksellinen noudattamatta jättäminen, vähennysprosentin oli pääsääntöisesti oltava vähintään 20, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

15 Liitteessä II, jonka otsikkona oli ”Asetuksen 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset”, lakisääteistä hoitovaatimusta nro 8 koskeva rivi kuului seuraavasti:

”– – asetus – – N:o 21/2004, – – 3, 4 ja 5 artikla”.

16 Asetuksessa N:o 21/2004, johon asetuksen N:o 1782/2003 lakisääteisessä hoitovaatimuksessa nro 8 a ja asetuksen N:o 73/2009 lakisääteisessä hoitovaatimuksessa nro 8 viitataan (jäljempänä yhdessä lakisääteinen hoitovaatimus nro 8), otetaan käyttöön lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, mikä ensiksi mainitun asetuksen 20 perustelukappaleen mukaan on vaatinut asetuksen N:o 1782/2003 muuttamista.

17 Asetuksen N:o 21/2004 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään on kuuluttava seuraavat osat:

a) tunnistin kunkin eläimen tunnistamiseksi;

b) kullakin tilalla pidettävät ajan tasalla olevat rekisterit;

c) siirtoasiakirjat;

d) keskusrekisteri tai atk-pohjainen tietokanta.

2. Kaikkien tässä asetuksessa säädettyjen tietojen on oltava komission ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen saatavilla. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikilla, joiden etua asia koskee, mukaan luettuina asianomaisen jäsenvaltion tunnustamat kuluttajajärjestöt, on pääsy kyseisiin tietoihin sillä edellytyksellä, että kansallisessa lainsäädännössä edellytetyt tietosuojaa ja tietojen luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset turvataan.”

18 Mainitun asetuksen 4 artiklassa säädetään kunkin eläimen tunnistimia koskevista vaatimuksista. Siinä viitataan saman asetuksen liitteessä olevassa A kohdassa vahvistettuihin tunnistamisvaatimuksiin.

19 Mainitun asetuksen 5 artiklassa säädetään rekistereitä koskevista vaatimuksista ja viitataan saman asetuksen liitteessä olevassa B kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin.

20 Mainitun asetuksen 6 artiklassa säädetään siirtoasiakirjoja koskevista vaatimuksista ja viitataan saman asetuksen liitteessä olevassa C kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin.

21 Mainitun asetuksen 7 artikla koskee keskusrekisteriä ja 8 artikla koskee atk-pohjaisia tietokantoja, ja siinä viitataan saman asetuksen liitteessä olevassa D kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin.

Asian tausta

22 Euroopan komissio suoritti täydentäviä ehtoja koskevan tarkastuksen Skotlannissa vuosia 2008, 2009 ja 2010 koskevien hakemusten osalta (tutkimus XC/2010/002/GB Yhdistynyt kuningaskunta (Skotlanti)), ja se ilmoitti Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle 24.11.2010 päivätyllä kirjeellään sen tarkastajien havainnoimat aukot täydentäviä ehtoja koskevassa Skotlannin järjestelmässä.

23 Yhdistynyt kuningaskunta vastasi ja esitti komissiolle huomautuksensa 23.2.2011 päivätyllä kirjeellä.

24 Komissio lähetti 19.12.2011 Yhdistyneelle kuningaskunnalle kirjallisen kutsun 21.2.2012 pidettäväksi suunniteltuun kahdenväliseen kokoukseen. Yhdistynyt kuningaskunta vastasi myöntävästi mainittuun kutsuun ja ilmaisi kantansa komission esiin tuomiin kysymyksiin 14.2.2012 päivätyssä kirjeessään.

25 Komissio toimitti 2.3.2012 päivätyllä kirjeellään Yhdistyneelle kuningaskunnalle kahdenvälisen kokouksen pöytäkirjan.

26 Mainitun kokouksen johdosta komissio lähetti Yhdistyneelle kuningaskunnalle 27.3.2013 kirjeen, jossa se väitti, että Skotlannissa ei ollut pantu täytäntöön täydentäviä ehtoja koskevaa järjestelmää Euroopan unionin sääntöjen mukaisesti vuosina 2008, 2009 ja 2010, ja se ilmoitti Yhdistyneelle kuningaskunnalle ehdotuksensa jättää unionin rahoituksen ulkopuolelle 5 606 459,48 euron suuruisen määrän. Tämän kirjeen liitteessä komissio ilmoitti syyt näiden menojen jättämiselle unionin rahoituksen ulkopuolelle. Komissio yksilöi erityisesti ensinnäkin vuosia 2009 ja 2010 koskevien hakemusten osalta puutteita lakisääteisten hoitovaatimusten 2 ja 4 tehokkaassa valvonnassa, toiseksi puutteita hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten 4, 16 ja 18 tehokkaassa valvonnassa ja kolmanneksi lakisääteisen hoitovaatimuksen nro 8 valvonnan ja seuraamusten epäasianmukaisen luonteen täydentävien ehtojen puitteissa. Vuotta 2008 koskevien hakemusten osalta se yksilöi puutteita lakisääteisten hoitovaatimusten nro 2 ja 4 tehokkaassa valvonnassa, puutteita hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten 4, 16 ja 18 tehokkaassa valvonnassa, useamman lakisääteisen hoitovaatimuksen valvonnan ja seuraamusten epäasianmukaisen luonteen täydentävien ehtojen puitteissa, lempeän seuraamusjärjestelmän lakisääteisiä hoitovaatimuksia 7 ja 8 koskevien rikkomisten tapauksessa, mahdottomuuden soveltaa lakisääteisen hoitovaatimuksen 4 laiminlyönnistä johtuvaan sääntöjen noudattamatta jättämiseen 5 prosentin seuraamusta ja kaikkien vähäisten noudattamatta jättämisten järjestelmällisen valvonnan puuttumisen. Komissio ehdotti tässä kirjeessä 5 prosentin oikaisua vuodelle 2008 ja 2 prosentin oikaisua vuodelle 2009 ja 2010 siitä syystä, että Skotlannin viranomaiset olivat toteuttaneet tiettyjä toimenpiteitä korjatakseen tietyt todetut aukot.

27 Yhdistyneen kuningaskunnan koordinointielin pyysi 14.5.2013 päivätyllä kirjeellään, että kysymys saatettaisiin sovitteluelimen käsiteltäväksi. Mainitulle elimelle esitetyt kysymykset koskivat yhtäältä lakisääteisen hoitovaatimuksen 4 puitteissa täydentäviä ehtoja koskevan koko valvonnan täytäntöön panematta jättämisen vuoksi määrättävää rahoitusoikaisua ja toisaalta lakisääteisen hoitovaatimuksen 8 tulkintaa. Sovittelu alkoi 18.7.2013, mutta se ei menestynyt.

28 Komissio ilmoitti 8.11.2013 päivätyllä kirjeellään Yhdistyneelle kuningaskunnalle pysyvänsä kannassaan, sellaisena kuin se oli ilmaistu 27.3.2013 päivätyssä kirjeessä.

29 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 4.4.2014 antamallaan täytäntöönpanopäätöksellä 2014/191/EU (EUVL 2014, L 104, s. 43; jäljempänä riidanalainen päätös), joka annettiin Yhdistyneelle kuningaskunnalle tiedoksi 7.4.2014, komissio jätti 27.3.2013 päivätyssä kirjeessään esittämänsä ehdotuksen mukaisesti unionin rahoituksen ulkopuolelle Skotlannissa varainhoitovuosina 2008, 2009 ja 2010 suoritetut tietyt menot, suuruudeltaan 5 606 459, 48 euroa, koska kyseiset menot eivät olleet Euroopan unionin sääntöjen mukaisia (1 artikla), ja määräsi 5 prosentin kiinteämääräisen oikaisun vuodelle 2008 ja 2 prosentin kiinteämääräisen oikaisun vuosille 2009 ja 2010.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

30 Yhdistynyt kuningaskunta nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.6.2014 toimittamallaan kannekirjelmällä.

31 Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen liitteessä olevat yhdeksän kohtaa

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

32 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

33 Alankomaiden kuningaskunta toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 2.4.2015 väliintulohakemuksen, jolla se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen Yhdistyneen kuningaskunnan vaatimuksia.

34 Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 7.7.2015 tekemällä päätöksellä Alankomaiden kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan Yhdistyneen kuningaskunnan vaatimuksia 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 116 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

35 Unionin yleinen tuomioistuin esitti työjärjestyksensä 89 artiklan 3 kohdan mukaisina prosessinjohtotoimina osapuolille joukon kirjallisia kysymyksiä vastattaviksi istunnossa ja määräsi komission esittämään 23.12.1997 laaditun asiakirjan VI/5330/97, jonka otsikko on ”Rahoituksellisten seuraamusten määrittäminen EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa”.

36 Osapuolten suulliset lausumat ja niiden unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 11.11.2015 pidetyssä istunnossa.

Oikeudellinen arviointi

37 Yhdistynyt kuningaskunta esittää kanteensa tueksi lähinnä yhden ainoan kanneperusteen, joka koskee oikeusvarmuuden periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, koska komissio on tulkinnut lainvastaisesti lakisääteistä hoitovaatimusta 8.

38 Yhdistynyt kuningaskunta väittää erityisesti, että komission suorittama mainitun lakisääteisen hoitovaatimuksen tulkinta, jonka mukaan se sisältää asetuksen N:o 21/2004 3 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan säännökset ja siten näissä säännöksissä säädetyt vaatimukset, erityisesti keskusrekisterin tai atk-pohjaisen tietokannan pitämistä ja siirtoasiakirjojen hallussapitoa lammas- ja vuohieläinten osalta koskevat vaatimukset, on lainvastainen.

39 Ensinnäkin erityisesti, koska lakisääteisessä hoitovaatimuksessa 8 viitataan nimenomaisesti vain asetuksen N:o 21/2004 3, 4 ja 5 artiklaan, tällainen tulkinta sivuuttaa lainsäätäjän tahdon jättää lakisääteisen hoitovaatimuksen 8 ulkopuolelle 6-8 artikla, joissa määritellään asetuksen N:o 21/2004 3 artiklan 1 kohdan c ja d alakohtaa koskevat yksityiskohtaiset aineelliset säännöt, ja antaa täydentävien ehtojen velvoitteiden asema ainoastaan saman asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuille vaatimuksille.

40 Toiseksi lakisääteiseen hoitovaatimukseen 8 sisältyvällä viittauksella 4 ja 5 artiklaan ei Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan olisi järkeä, jos lainsäätäjä olisi halunnut sisällyttää asetuksen N:o 21/2004 3 artiklan 1 kohdan kaikki tekijät mainittuun lakisääteiseen hoitovaatimukseen. Pelkkä viittaus 3 artiklaan olisi riittänyt.

41 Todellisuudessa mainittu 3 artikla ei ole riittävän yksityiskohtainen säännös ja ainoat merkittävät säännöt, joilla voidaan luoda sitovia velvoitteita viljelijöille, ovat asetuksen N:o 21/2004 4 artiklaan ja sitä seuraaviin artikloihin sisältyvät säännöt.

42 Kolmanneksi asetuksen N:o 21/2004 6-8 artiklan jättäminen kyseisen lakisääteisen hoitovaatimuksen ulkopuolelle johtuu Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan mainitun asetuksen teleologisesta tulkinnasta. Se katsoo, että vaikka pitääkin paikkansa, että kaikki sen säännökset ovat sitovia täydentävien ehtojen alalla, tiettyjen velvoitteiden noudattamatta jättäminen ei välttämättä aiheuta taloudellisia seuraamuksia. Mainitun asetuksen 4 artiklassa vahvistetut vaatimukset, jotka koskevat eläinten tunnistusta, ja saman asetuksen 5 artikla, joka koskee rekisterin pitämistä niistä, ovat järjestelmän perusteet, jotka mahdollistavat myös muiden velvoitteiden noudattamisen. Lisäksi mainittuja 6–8 artiklaa ei ole osoitettu suoraan viljelijöille, vaan kansallisille viranomaisille.

43 Neljänneksi 6-8 artiklan jättäminen lakisääteisen hoitovaatimuksen 8 ulkopuolelle on perusteltua oikeusvarmuuden periaatteen valossa. Mainittua lakisääteistä hoitovaatimusta, jota on tulkittu eri tavoin ja jolla voi olla kielteisiä taloudellisia seuraamuksia viljelijöille, olisi tulkittava viimeksi mainittujen kannalta edullisesti.

44 Viidenneksi Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että syrjintäkiellon periaate ja yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttävät, että viljelijää, joka ei ole noudattanut jotakin asetuksen N:o 21/2004 artikloista, joka ei sisälly lakisääteisen hoitovaatimuksen 8 luetteloon, ei kohdella samalla tavoin kuin viljelijää, joka ei ole noudattanut jotakin mainittuun luetteloon sisältyvistä artikloista.

45 Komissio katsoo aluksi, että Yhdistyneen kuningaskunnan kanteelta puuttuu oikeudellinen perusta, koska riidanalaisen päätöksen liitteen kyseessä olevat kohdat liittyvät kuuteen aukkoon tai puutteeseen, jotka esiintyvät Yhdistyneen kuningaskunnan vuotta 2008 koskevassa täydentävien ehtojen järjestelmässä, ja vuosien 2009 ja 2010 osalta kolmeen aukkoon. Komissio on koko menettelyn ajan lähtenyt siitä periaatteesta, että jokainen todettu puute riittää itsessään määrätyn rahoitusoikaisun

perusteeksi. Yhdistynyt kuningaskunta ei ole kiistänyt aukkoja, jotka ovat erilaisia kuin lakisääteiseen hoitovaatimukseen 8 liittyvät aukot, eikä periaatetta siitä, että kukin näistä aukoista yksinään on peruste hallinnollisen menettelyn aikana määrätylle oikaisukertoimelle.

46 Aineellisesta kysymyksestä komissio korostaa ensinnäkin, että asetuksen N:o 21/2004 3 artiklalla on yleinen ulottuvuus lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osalta, että se käsittää kaikki a–d alakohdassa tarkoitetut tekijät ja se on sisällytetty lakisääteisenä hoitovaatimuksena kokonaisuudessaan. Komissio lisää, että se on kaikilta osiltaan sitova. Tällaisen järjestelmän käyttöönotto on tämän asetuksen tavoite, kuten kyseisen asetuksen 20 perustelukappaleessa vahvistetaan. Sen säännöksiä on tulkittava systemaattisesti ja teleologisesti.

47 Toiseksi komissio myöntää, että asetuksen N:o 21/2004 6–8 artiklaa ei ole erityisesti nimetty lakisääteisiksi hoitovaatimuksiksi ja ettei niitä siten voida ”soveltaa suoraan” eikä ”panna tiukasti täytäntöön” täydentävien ehtojen puitteissa sillä seurauksella, että se, että viljelijät eivät noudata niiden sisältämiä yksityiskohtaisia säännöksiä, ei voi johtaa seuraamuksiin. Se katsoo kuitenkin, että siirtoasiakirjojen tai atk-pohjaiseen keskusrekisteriin rekisteröitymisen, sellaisina kuin niitä vaaditaan mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa, puuttumisesta kokonaan voidaan määrätä seuraamus. Asetuksen 6–8 artikla ovat lisäksi merkityksellisiä mainitun asetuksen 3 artiklasta johtuvien velvoitteiden tulkitsemiseksi ja sen määrittämiseksi, onko viljelijä noudattanut velvollisuuttaan pitää tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää.

48 Kolmanneksi asetuksen N:o 21/2004 4 ja 5 artiklan nimenomaisella sisällyttämisellä lakisääteiseen hoitovaatimukseen 8 on eri päämäärä kuin saman asetuksen 3 artiklalla eli yhtenäisyyden varmistaminen eläinten rekisteröinnin ja tunnistamisen, jotka ovat rekisteröinti- ja tunnistamisjärjestelmän olennaisia tekijöitä, erityisaloilla. Siten näissä säännöksissä säädetyn pelkän yksityiskohdan rikkominen altistaa viljelijän seuraamuksille.

49 Sitä vastoin siirtoasiakirjojen pitämistä tai atk-pohjaiseen keskustietokantaan rekisteröitymistä koskevan velvollisuuden osalta keinoihin, joilla viljelijä noudattaa näitä velvollisuuksia, ei tiukasti sovelleta asetuksen N:o 21/2004 6–8 artiklan säännöksiä, vaikka tarkastajan täytyy ottaa ne huomioon todentamisen yhteydessä.

50 Neljänneksi komissio katsoo, että sen tulkinta kyseessä olevista säännöksistä ei ole ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen kanssa. Asetuksen N:o 21/2004 kaikki säännökset ovat nimittäin sitovia.

51 Yhdistynyt kuningaskunta kiistää vastauksessaan sen, että kanteelta puuttuisi oikeudellinen perusta, ja katsoo, että komission päätöksellä lakisääteisestä hoitovaatimuksesta 8 on rahoitusoikaisun vaikutuksesta riippumatta oikeusvaikutuksia ja se voi siten olla kanteen kohteena.

52 Yhdistynyt kuningaskunta kiistää erityisesti komission väitteen siitä, että jokainen yksilöity puute oikeuttaa itsessään sovelletun vähennyskertoimen. Komissio on sen mukaan soveltanut 5 prosentin vähennyskerrointa vuodelle 2008 kuuden puutteen perusteella ja 2 prosentin vähennyskerrointa vuosille 2009 ja 2010 kolmen sellaisen puutteen perusteella, jotka ovat olleet olemassa vuosia. Siten on niin, että vaikka laskentamenetelmä ei ole kumulatiivinen, eri puutteilla on oltava vaikutusta sovellettuun lopulliseen vähennyskertoimeen.

53 Lisäksi se, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ollut sovittelumenettelyn aikana kiistänyt muita todettuja aukkoja taikka komission väitettä siitä, että kukin näistä aukoista riitti ehdotetun oikaisun perustelemiseksi, ei johda siihen, että riitauttaminen jätetään tutkimatta nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä.

54 Koska sovitteluelin oli lisäksi ehdottanut 2 prosentin oikaisua vuosille 2009 ja 2010 muiden lieventävien seikkojen perusteella, komissio voisi suorittaa myös vuotta 2008 koskevan oikaisun ottaen huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 (EUVL 2005, L 209, s. 1) 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionille aiheutuneen todellisen taloudellisen vahingon.

55 Yhdistynyt kuningaskunta muistuttaa joka tapauksessa, että komission päätöksellä lakisääteisestä hoitovaatimuksesta 8 on oikeusvaikutuksia ja siitä voidaan siten nostaa kanne. Erityisesti jäsenvaltioon kohdistuu rahoitusoikaisun lisäksi myös velvollisuus toteuttaa korjaustoimenpiteitä unionin säännöstön noudattamiseksi (neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 885/2006 (EUVL 2006, L 171, s. 90) 11 artiklan 3 kohta). Tällaisen sääntöjenmukaiseksi saattamisen puuttuessa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä tulee vielä vakavampi ja korotettuja oikaisuja voidaan soveltaa toistuvista puutteista annetun komission tiedonannon AGRI/61495/2002 perusteella.

56 Komissio väittää vastauksessaan, että riidanalainen päätös on päätös, joka on tehty asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan mukaisesti tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä ja jolla on puhtaasti taloudellisia vaikutuksia, kun taas unionin sääntöjen täytäntöönpano on pikemmin SEUT 258 artiklaan perustuvan rikkomismenettelyn kohteena.

57 Lakisääteistä hoitovaatimusta 8 koskevan kahdeksannen kohdan tulkintaa koskevasta kysymyksestä Yhdistynyt kuningaskunta väittää lähinnä, että sitä olisi tulkittava siten, että siinä suljetaan pois asetuksen N:o 21/2004 6–8 artiklassa säädetyt täydentäviä ehtoja koskevat vaatimukset, koska mainitussa kohdassa ei nimenomaisesti mainita näitä säännöksiä.

58 Komissio väittää lähinnä, että asetuksen N:o 21/2004 osalta sen 3 artikla kuuluu niihin säännöksiin, joihin lakisääteisessä hoitovaatimuksessa 8 viitataan. Tämä artikla sisältää luettelon neljästä eri täydentäviä ehtoja koskevasta vaatimuksesta, jotka ovat pakollisia ja sovellettavia silloinkin, kun mainitun asetuksen 6–8 artikla, joissa täsmennetään mainitun 3 artiklan c ja d alakohdassa vahvistetut vaatimukset, eivät sitä enää ole.

59 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. tuomio 7.6.2005, VEMW ym., C-17/03, EU:C:2005:362, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

60 Koska asetuksen ja erityisesti jonkin sen säännöksen sanamuotoon tukeutuvan ja historiallisen tulkinnan perusteella ei voida arvioida sen täsmällistä merkitystä, kyseistä säännöstöä on tulkittava sekä sen tarkoituksen että yleisen systematiikan perusteella (ks. vastaavasti tuomio 31.3.1998, Ranska ym. v. komissio, C-68/94 ja C-30/95, EU:C:1998:148, 168 kohta ja tuomio 25.3.1999, Gencor v. komissio, T-102/96, EU:T:1999:65, 148 kohta).

61 Asetusta N:o 73/2009, jolla kumottiin asetus N:o 1782/2009 1.1.2009 alkavin vaikutuksin (asetuksen N:o 73/2009 146 artiklan 1 kohta ja 149 artikla), sovelletaan nyt käsiteltävän asian tosiseikkoihin vuosien 2009 ja 2010 osalta, kun taas asetusta N:o 1782/2003 sovelletaan vuoden 2008 osalta.

62 Asetuksen N:o 73/2009 4 artiklassa, joka vastaa olennaisin osin asetuksen N:o 1782/2003 3 artiklan 1 kohtaa, säädetään, että suoria tukia saavan viljelijän oli noudatettava liitteessä II lueteltuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia. Liitteessä II viitataan ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä ja eläinten tunnistamista, rekisteröintiä ja hyvinvointia koskeviin eri vaatimuksiin.

63 Näistä vaatimuksista asetuksen N:o 73/2009 liitteessä II olevassa lakisääteisessä hoitovaatimuksessa 8, joka olennaisin osin vastaa asetuksen N:o 1782/2003 liitteessä III olevaa lakisääteistä hoitovaatimusta 8 a, viitattiin eläinten tunnistamisen ja rekisteröinnin osalta asetuksen N:o 21/2004 3, 4 ja 5 artiklaan.

64 Asetuksen N:o 21/2004 3 artiklassa luetellaan neljä seikkaa, jotka muodostavat eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän, kun taas lakisääteisessä hoitovaatimuksessa 8 mainitaan vain 4 ja 5 artikla, joissa täsmennetään ja esitetään yksityiskohtaisesti (3 artiklan a ja b alakohdassa säädetyt) kaksi ensimmäistä seikkaa.

65 Ensinnäkin asetuksen N:o 21/2004 3–8 artiklan tulkinnasta on todettava, että niiden rakenteesta johtuu, että 3 artiklalla ei ole tarkoitettu olevan itsenäistä ulottuvuutta, koska siinä vain luetellaan seikat, jotka sitten toistetaan ja selitetään 4–8 artiklassa, joissa määritellään näiden seikkojen sisältö.

66 Toiseksi siitä merkityksestä, joka on lakisääteisen hoitovaatimuksen 8 viittauksella asetuksen N:o 21/2004 3–5 artiklaan, on todettava, että vain tämän asetuksen 4 ja 5 artiklassa mainitut ja 3 artiklan a ja b alakohdassa luetellut seikat luetaan täydentävien ehtojen vaatimuksiin.

67 Lisäksi tämän lakisääteisen hoitovaatimuksen 8 tulkinnan logiikkaa tukee yhtäältä asetuksen N:o 21/2004 3 artiklan a ja b alakohdassa lueteltujen ja mainitun asetuksen 4 ja 5 artiklassa toistettujen seikkojen ja toisaalta asetuksen N:o 21/2004 3 artiklan c ja d alakohdassa mainittujen ja mainitun asetuksen 6–8 artiklassa toistettujen seikkojen luonteen välinen ero. Toisin kuin asetuksen N:o 21/2004 4 ja 5 artiklaan sisältyvät seikat, mainitun asetuksen 6–8 artiklaan sisältyvät seikat koskevat velvoitteita, jotka olennaisin osin kuuluvat vain jäsenvaltioille, mikä voi selittää lainsäätäjän tahdon olla tekemättä niiden noudattamisesta viljelijöille suoritettavien maksujen edellytystä.

68 Tämä päätelmä pätee asetuksen N:o 21/2004 6 artiklaan nähden, koska siinä säädetään kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen velvollisuudesta määrätä malli siirtoasiakirjalle, jonka on seurattava jokaista eläinten siirtoa tilojen välillä maan alueella ja joka on mainitun artiklan 4 kohdan mukaan valinnainen niissä jäsenvaltioissa, joissa on käytössä sähköinen keskustietokanta. Jäsenvaltioiden on lisäksi annettava mainittu asiakirja toisilleen ja komissiolle tiedoksi. Kyseisen säännöksen 3 kohdan mukaan määräpaikkana olevalla tilalla olevan eläinten pitäjän on yksinkertaisesti säilytettävä siirtoasiakirja toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman tietyn määräajan.

69 Sama pätee mainitun asetuksen 7 artiklaan, siltä osin kuin siinä säädetään jäsenvaltioiden velvoitteesta perustaa keskusrekisteri ja pitää sitä kaikista niiden alueella olevista tiloista, ja mainitun asetuksen 8 artiklaan, jossa vaaditaan, että jäsenvaltioiden on perustettava atk-pohjainen tietokanta, johon jokaisen eläinten pitäjän on tämän säännöksen 2 kohdan perusteella ilmoitettava tilallaan olevia elämiä ja niiden siirtoja koskevat tiedot tietyssä määräajassa.

70 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että vaikka asetus N:o 21/2004 sitoo Yhdistynyttä kuningaskuntaa kokonaisuudessaan 5–8 artikla mukaan lukien, näiden artiklojen noudattamisen – mukaan lukien lakisääteisen hoitovaatimuksen 8 välityksellä tehty viittaus sen 3 artiklaan – ei voida katsoa olevan viljelijöille suoritettavien maksun edellytyksenä.

71 Tästä johtuu, että kun komissio on katsonut, että skottilaisille viljelijöille suoritettujen maksujen säännönmukaisuutta olisi arvioitava lakisääteisen hoitovaatimuksen 8 perusteella siltä osin kuin siinä vaaditaan asetuksen N:o 21/2014 3 artiklassa lueteltujen kaikkien seikkojen – erityisesti mainitun asetuksen 6–8 artiklassa nimenomaisesti mainittujen seikkojen – noudattamista, se on tehnyt oikeudellisen virheen.

72 On kuitenkin todettava, että tämä virhe ei nyt käsiteltävän asian olosuhteissa voi johtaa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen.

73 Tältä osin oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka jokin niistä perusteluista, joihin riidanalainen toimi perustuu, sisältäisikin virheen, on mahdollista, että tämä virhe ei kuitenkaan johda kyseisen toimen kumoamiseen, jos muut riidanalaisen päätöksen perustelut riittävät osoittamaan, että se on perusteltu (ks. vastaavasti tuomio 12.12.2006, SELEX Sistemi Integrati v. komissio, T-155/04, EU:T:2006:387, 47 kohta).

74 On todettava, että komissiolla oli oikeus soveltaa 5 prosentin rahoitusoikaisukerrointa kunkin Yhdistyneen kuningaskunnan valvontajärjestelmässä yksilöidyn puutteen perusteella asiakirjassa VI/5330/97, jonka lainmukaisuutta Yhdistynyt kuningaskunta ei ole kiistänyt, esitetyn menetelmän mukaisesti.

75 Asiakirjan VI/5330/97 liitteessä 2 olevasta toisesta kohdasta ilmenee, että rahoitusoikaisut lasketaan erityisesti todetun sääntöjen noudattamatta jättämisen merkityksen perusteella ja että komissio ottaa tätä varten huomioon rikkomisen luonteen ja vakavuuden sekä unionille aiheutuneen taloudellisen vahingon. Siinä vahvistetaan muun muassa taloudellisen tappion riskeihin perustuvan rahoitusoikaisun arviointitapa, jonka tarkoituksena on tunnistaa järjestelmälliset sääntöjenvastaisuudet ja joka voi johtaa ilmoitettujen menojen kiinteämääräisiin 2, 5, 10 tai 25 prosentin oikaisuihin valvontajärjestelmien puutteista aiheutuvien unionin taloudellisten tappioiden riskien laajuuden perusteella (asiakirjan VI/5330/97 liitteessä 2 oleva kahdeksas kohta).

76 Sovellettavien kiinteämääräisten kertoimien valinnan osalta, sellaisina kuin ne toistetaan 9.6.2006 laaditun asiakirjan AGRI-2005-64043, jonka otsikko on ”Komission tiedonanto EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä jäsenvaltioiden käyttöön ottamissa täydentävien ehtojen valvontajärjestelmissä todettujen puutteiden käsittelystä” (jäljempänä tiedonanto AGRI-2005-64043), jonka lainmukaisuutta Yhdistynyt kuningaskunta ei ole kiistänyt, 3.1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa, asiakirjassa VI/5330/97 täsmennetään, että kun kaikki keskeiset valvonnat on suoritettu, mutta asetuksissa säädettyjä lukumäärää, tiheyttä tai tarkkuutta koskevia vaatimuksia ei ole noudatettu, on sovellettava 5 prosentin oikaisua, sillä kohtuudella voidaan päätellä, että näillä valvonnoilla ei saavuteta hakemusten säännönmukaisuuden takaamiseksi odotettua tasoa ja että EMOTR:lle aiheutuvien tappioiden riski on merkittävä (asiakirjan VI/5330/97 liitteessä 2 oleva 18. kohta).

77 Lisäksi asiakirjan VI/5330/97 liitteessä 2 olevasta 25. kohdasta ilmenee, että kun sama järjestelmä sisältää useita puutteita, kiinteämääräiset oikaisukertoimet eivät ole kumulatiivisia, koska vakavimman puutteen katsotaan indikoivan valvontajärjestelmän sisältäviä riskejä kokonaisuudessaan.

78 Komissio on nyt käsiteltävässä asiassa soveltanut 5 prosentin kiinteämääräisiä rahoitusoikaisuja vuodelle 2008 edellä 26 kohdassa esitettyjen ja riidanalaisen päätöksen liitteessä mainittujen Yhdistyneen kuningaskunnan täydentävien ehtojen järjestelmässä todettujen eri puutteiden perusteella. Hakuvuosien 2009 ja 2010 osalta se on pienentänyt tätä oikaisukerrointa huomioon otettujen lieventävien seikkojen perusteella ja erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan todettujen puutteiden korjaamiseksi toteuttaminen toimenpiteiden perusteella. Kukin riidanalaisen päätöksen liitteen

yhdeksästä riidanalaisesta kohdasta liittyy useampaan puutteeseen eikä yksinomaan lakisääteiseen hoitovaatimukseen 8. Ne kuuluvat Yhdistyneen kuningaskunnan ja toimenpiteen ”täydentävät ehdot” osalta seuraavasti, ja niitä on luettava yhdessä 27.3.2013 päivätyn kirjeen liitteen kanssa:

Varainhoitovuosi	Peruste	Tyyppi	%	Valuutta	Määrä	Vähennykset	Rahoitusvaikutus
2009	Lakisääteisten hoitovaatimusten 7 ja 8 lempeä seuraamusjärjestelmä, vähäisten noudattamatta jättämisten valvonnan puuttuminen, hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten tehoton valvonta, hakuvuosi 2008	Kiinteä	5	euroa	– 2 949 043,26	– 59 941,88	– 2 889 101,38
2010	Hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten sekä lakisääteisten hoitovaatimusten 2, 4 ja 8 tehoton valvonta, hakuvuosi 2009	Kiinteä	2	euroa	– 1 175 238,88	– 24 310,41	– 1 150 928,47
2010	Hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten sekä lakisääteisten hoitovaatimusten 2, 4 ja 8 tehoton valvonta, hakuvuosi 2009	Kiinteä	2	euroa	1 901,10	0,00	1 901,10
2010	Lakisääteisten hoitovaatimusten 7 ja 8 lempeä seuraamusjärjestelmä, vähäisten noudattamatta jättämisten valvonnan puuttuminen, hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten tehoton valvonta, hakuvuosi 2008	Kiinteä	5	euroa	– 4 961,22	– 34,71	– 4 926,51
2011	Hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten sekä lakisääteisten hoitovaatimusten 2, 4 ja 8 tehoton valvonta, hakuvuosi 2010	Kiinteä	2	euroa	795,26	0,00	795,26
2011	Hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten sekä lakisääteisten hoitovaatimusten 2, 4 ja 8 tehoton valvonta, hakuvuosi 2009	Kiinteä	2	euroa	– 58,63	0,00	– 58,63

2011	Hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten sekä lakisääteisten hoitovaatimusten 2, 4 ja 8 tehoton valvonta, hakuvuosi 2009	Kiinteä	2	euroa	– 879,96	0,00	– 879,96
2011	Hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten sekä lakisääteisten hoitovaatimusten 2, 4 ja 8 tehoton valvonta, hakuvuosi 2010	Kiinteä	2	euroa	– 1 164 633,01	– 388,79	– 1 164 244,22
2011	Lakisääteisten hoitovaatimusten 7 ja 8 lempeä seuraamusjärjestelmä, vähäisten noudattamatta jättämisten valvonnan puuttuminen, hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten tehoton valvonta, hakuvuosi 2008	Kiinteä	5	euroa	– 440,27	0,00	– 440,27

79 Komissio täsmensi oikaisun laskemisen osalta 27.3.2013 päivätyssä kirjeessä, että yhdenmukaisesti tiedonannon AGRI-2005-64043 kanssa tarkastusten puuttuminen tai niiden epäasianmukainen luonne täydentävien ehtojen yhteydessä ja asetuksissa säädettyjen seuraamusten virheellinen soveltaminen taikka soveltamatta jättäminen katsotaan keskeisten valvontojen puutteiksi, koska niistä on seurauksena niiden pelotevaikutuksen menettäminen. Tällaisia puutteita on havaittu. Mainitussa kirjeessä nämä puutteet on ryhmitelty seuraavasti:

”Vuosi 2008

— puutteita lakisääteisten hoitovaatimusten 2 ja 4 tehokkaassa valvonnassa;

— puutteita hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten 4, 16 ja 18 tehokkaassa valvonnassa;

— kaikkia lakisääteisiä hoitovaatimuksia ei ole valvottu eikä niiden osalta ole määrätty asianmukaisia seuraamuksia täydentävien ehtojen yhteydessä;

— 5 prosentin seuraamus huolimattomuudesta johtuvalle noudattamatta jättämiselle ei ole ollut mahdollinen lakisääteisen hoitovaatimuksen 4 osalta;

— lempeän asenteen omaksuminen lakisääteisten hoitovaatimusten 7 ja 8 noudattamatta jättämisten tapauksissa;

— järjestelmällisen seurannan puuttuminen kaikkien vähäisten noudattamatta jättämisten osalta.

Vuodet 2009 ja 2010:

— puutteita lakisääteisten hoitovaatimusten 2 ja 4 tehokkaassa valvonnassa;

— puutteita hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevien vaatimusten 4, 16 ja 18 tehokkaassa valvonnassa;

— lakisääteistä hoitovaatimusta 8 koskeva valvonta ja seuraamukset ovat epäasianmukaisia täydentävien ehtojen yhteydessä.”

80 Komissio täsmensi samassa kirjeessä, että kyseisten puutteiden perusteella ja tiedonantoon AGRI-2005-64043 viitaten se ehdottaa 5 prosentin oikaisua vuodelle 2008 ja ”että kukin [näistä] puutteista erikseen tarkasteltuna voisi riittää ehdotetun oikaisun perustelemiseksi”.

81 Yhdistynyt kuningaskunta ei kiistänyt tätä komission kantaa sovitteluelimessä.

82 8.11.2013 päivätyn kirjeen liitteenä olevissa sovitteluelimen päätelmissä mainittu kanta vahvistettiin seuraavin ilmaisuin:

”Yksiköiden mukaan sovittelukirjeessä – muttei sovittelupyynnössä – esiin tuotu jokainen heikkous riittäisi yksinään ehdotetun oikaisun suorittamiseen – –”

83 Yhdistynyt kuningaskunta ei kiellä myöskään riitauttaneensa nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä ainoastaan komission arvioinnin lakisääteisestä hoitovaatimuksesta 8, joka on riidanalaisen päätöksen liitteen kunkin kyseessä olevan kohdan osalta vain yksi komission soveltaman oikaisukertoimen tueksi esittämistä perusteluista.

84 Lisäksi Yhdistyneelle kuningaskunnalle on hallinnollisessa menettelyssä annettu mahdollisuus ymmärtää, että todetut puutteet koskivat keskeisiä valvontoja, ja ne aiheuttavat huomattavan tappion riskin unionin varoille ja että näin ollen jokainen niistä voi johtaa 5 prosentin kiinteämääräiseen oikaisukertoimeen asiakirjassa VI/5330/97 esitetyn menetelmän perusteella.

85 Vaikka Yhdistynyt kuningaskunta näyttää nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä torjuvan sen mahdollisuuden, että sovellettu oikaisukerroin voisi olla perusteltu muilla puutteilla kuin niillä, joiden todellisuuden se kiistää, on todettava, että sen esittämä ainoa argumentti perustuu siihen toteamukseen, että eri vuosina sovellettiin eri kertoimia. Tämä toteamus paljastaa lähinnä sen, mikä vaikutus kullakin puutteella voi olla määriteltyyn oikaisukertoimeen.

86 Tämä väite ei kuitenkaan voi menestyä. Komissio oli jo 27.3.2013 päivätyssä kirjeessään selittänyt, että vuosien 2009 ja 2010 osalta riski unionin varoille oli pienentynyt Skotlannin viranomaisten vuonna 2009 tiettyjen puutteiden korjaamiseksi toteuttamien toimenpiteiden vuoksi ja että tämän vuoksi oikaisukertoimeksi oli määrätty 2 prosenttia. Komissio siis pienensi sovellettavaa kerrointa lieventävän seikan perusteella.

87 Kaiken edellä esitetyn perusteella nyt käsiteltävä kanne on hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

88 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

89 Koska Yhdistynyt kuningaskunta on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, Yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

90 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asiassa väliintulijoina olevat jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Alankomaiden kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Prek Labucka Kreuschitz

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä syyskuuta 2016.

Allekirjoitukset